

«Ikke prøv å evangelisere meg, doktor!»

Det er naturlig for oss mennesker å fortelle til andre det vi synes er viktig eller bra. For mange kristne er det både viktig og bra at andre får høre om den åpenbaringen Gud har gitt oss gjennom Jesus Kristus, der han både viser sin sanne natur og hvilken kjærlighet han har til oss. Gjennom denne kunnskapen kan mennesker finne mening, helhet, legedom og evig liv.

Dessuten oppfordrer Jesus oss til å dele kunnskapen om ham med andre, det er den siste oppfordringen han gir til sine disipler (Matt 28,18) Mange kristne strever med dårlig samvittighet fordi de ikke "får til" å snakke om troen sin med andre.

Helsearbeidere har en ekstra utfordring på dette feltet. Klemmt mellom "nøytralitetskravet" og ønske om å fortelle om et frigjørende håp, oppstår det lett frustrasjon eller resignasjon. Gapet mellom ideal og mulighet virker for mange stort.

Kasuistikk:

En tåre renner stille nedover kinnene på fru Pettersen. Blikket er fjernt. Den magre, tynne kroppen hennes vitner om noen harde år. Hun trekker været så godt hun kan og puster gjennom sammenpressede lepper. Fru Pettersen har langtkommet KOLS. Bare i år har hun vært gjennom tre harde lungebetennelser. Livet er blitt en sammenhengende rekke av oksygenlanger, førstøverapparat, smerter og angst for ikke å få puste.

Du setter deg på sengekanten og tar hånden hennes forsiktig i din. "Av og til er det godt å være ærlig", sier du. "Jeg vil gjerne vite hva du tenker om framtiden din, hvis du orker å snakke om det, da!" Svaret kommer forsiktig: "- jeg innser at jeg ikke har så lenge igjen å leve. Men døden virker så skremmende. Jeg vet ikke hvordan jeg skal mestre livet lenger! Kan du hjelpe meg, doktor?"

Spørsmål:

- Hvordan oppfatter du spørsmålet til fru Pettersen?
- Hva svarer du? Hvilke mulige veier kan en samtale med pasienten ta fra dette punktet?

- Vil det i denne situasjonen oppleves naturlig for deg å spørre om fru Pettersen har en tro? Hvorfor? Hvorfor ikke? Vil det gjøre noe forskjell om en sykepleier eller en annen lege var med deg på samtalen?
- På hvilken måte kunne du ha trukket inn andre ansatte for å hjelpe pasienten?
- Hvor aktive bør helsearbeidere være med å ta opp eksistensielle spørsmål med pasienter?
- Når er det riktig å fortelle om sin egen tro?

I akkurat denne situasjonen vil fru Pettersen svært gjerne høre dine tanker om døden. Du svarer at døden også virker skremmende på deg, men at håpet om et evig liv og tro på en kjærlig Gud gir stor trøst. Fru Pettersen gir deg tillatelse til å fortelle om Jesus som frelser og du bruker noen minutter på det.

Noen dager senere ber avdelingssjefen om å få en prat med deg. En av sykepleierne har fortalt ham at du bruker arbeidstiden til å evangelisere blant pasientene.

- Avdelingsoverlegen mener du har gjort et grovt etisk overtramp ved å bruke din posisjon til å påtvinge andre ditt livssyn. Leger skal holde seg til faget og ikke blande inn tro. Hva svarer du?
- Har du gjort noe galt?
- Har Bibelen noe å si om en situasjon som denne?